

Publicerad 2010-11-18 21:05 av fyndighetsberättaren

bara som fröken arrogans för sig i fina salonger

Och absolut bara mot mig.

fröken arrogans

Din råa Arrogans med breda leendet i bakfickan

Superkaxigheten har en egen agenda och det skramlar när vi går

Åter klipper vi oss fria

Rasar mot och rasar bort

Tystnadens tystnad som omdefinierar

vad som är du

vad som är jag . när jag i ursinne skiljt oss åt med hästlängder, kastat kontraktet och inte längre ler åt dina skämt

du måttar slag i min mage och jag veeet vart det kommer ifrån.

Så jädrans mycket skillnader.

Och rotmos.

Men jag ler inte ens när du pratar om din pappa. Sitter för långt borta för att ens titta på dig. Maskerar ingenting och skiter i att du slänger frågor efter mig i trappan som jag kämpar mig upp för.

Och

att sedan höra

dina knackningar ,

då när du hajar och känner dig själv.

lågstadienivå

och någon slags kärlek i att du givetvis gömmer dig när jag öppnar dörren.

Kryper upp och ber om ursäkt men håller dig ändå borta.

Fnissfabrik och konstigt att jag faktiskt talar om att du är svår och knäpp och bara dumskalle.

Men sen jobbar vidare och låtsas-glömmer för att bounda igen.

Men Aldrig får jag tro att du menar nåt annat. Någonting dumt.

bara som fröken arrogans för sig i fina salonger

Och absolut bara mot mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fyndighetsberättaren med Poeter.se id #35451 innehar upphovsrätten